

2. Nadzór i kontrola, o których mowa w ust. 1, obejmują w szczególności:

- 1) sprawdzanie stanu i sposobu działania przemysłowych urządzeń przesyłowych, pomiarowych i odbiorczych wody oraz sposobu eksploatacji tych urządzeń,
- 2) inspekcję wodociągów w zakresie racjonalnego i oszczędnego gospodarowania wodą przez odbiorców,
- 3) sprawdzanie stopnia wykorzystania przez zakłady przemysłowe i inne zakłady pracy własnych ujęć i urządzeń wodociągowych dla potrzeb zakładu,
- 4) sprawdzanie u odbiorców wody stanu konserwacji wewnętrznej instalacji wodociągowej,
- 5) sprawdzanie w zakładach wodociągowych ilości i jakości produkowanej wody z technicznymi możliwościami tych zakładów wynikającymi z racjonalnej gospodarki wodą,
- 6) kontrolę zgodności poboru wody z ustalonymi zasadami racjonalnego jej używania i kontyngentami na terenach, na których zostały one ustalone, oraz ujawnianie marnotrawstwa wody przez odbiorców,
- 7) kontrolę przestrzegania, aby urządzenia do zaopatrywania ludności w wodę odpowiadały obowiązującym przepisom,
- 8) współpracę z organami sporządzającymi operatywne bilanse wody,
- 9) kontrolę stanu i funkcjonowania urządzeń do usuwania nieczystości i wód opadowych pod względem wymagań sanitarno-technicznych,
- 10) kontrolę przestrzegania przez odbiorców, o których mowa w ust. 1 pkt 4, przepisów określających warunki, jakim powinny odpowiadać ścieki wpuszczane do zbiorników wód powierzchniowych i do ziemi,
- 11) sprawdzanie stanu prawidłowego działania i pełnego wykorzystania oczyszczalni ścieków i innych urządzeń zapobiegających zanieczyszczeniu wód powierzchniowych i gruntowych ściekami,
- 12) kontrolę przestrzegania określonych przez właściwe organy wymagań przy korzystaniu z wody i odprowadzaniu ścieków,
- 13) kontrolę wykonania zarządzeń, wydanych przez właściwe organy w sprawach określonych w pkt 1 — 12.

§ 3. 1. Organy Inspekcji mają prawo wstępu do zakładów wodociągowych, do zakładów przemysłowych i innych zakładów pracy pobierających wodę i odprowadzających ścieki oraz na teren urządzeń służących do odprowadzania i oczyszczania ścieków.

2. Dostawcy i odbiorcy wody obowiązani są umożliwić organom Inspekcji wgląd do wszelkich materiałów związanych z gospodarką wodą oraz ułatwić dostęp do wszelkich urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych znajdujących się na terenie inspekcjonowanych jednostek.

§ 4. 1. W przypadku stwierdzenia w czasie inspekcji uchybień, wynikających z naruszenia obowiązujących przepisów w zakresie prawidłowości urządzeń objętych inspekcją, organ Inspekcji powinien w celu zapobieżenia szkodliwym następstwom tych uchybień wystąpić do kierownika inspekcjonowanej jednostki lub do władzy nadrzędnej tej jednostki o wydanie zarządzeń mających na celu usunięcie tych uchybień w określonym terminie. W przypadku ważniejszych uchybień organ Inspekcji powinien zawiadomić o nich również ministerstwo, któremu podlega inspekcjonowana jednostka, oraz Ministerstwo Gospodarki Komunalnej.

2. W przypadku stwierdzenia w czasie kontroli uchybień z zakresu nadzoru higieniczno-sanitarnego nad zaopatrzeniem w wodę do picia, dla potrzeb gospodarczych i sanitarnych oraz z zakresu ochrony sanitarnej wody i gleby przed zanieczyszczeniami organ Inspekcji powinien o tych uchybieniach powiadomić właściwy organ sanitarny. Szczegółowe zasady postępowania w tych przypadkach oraz zasady współpracy Inspekcji ze stacjami sanitarno-epidemiologicznymi ustali Minister Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Ministrem Zdrowia.

§ 5. 1. Zadania Inspekcji w zakresie terenowym wykonują prezydja rad narodowych.

2. Organizację wewnętrzną Inspekcji, sposób działania jej organów oraz zasady i tryb postępowania kontrolnego ustali Minister Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i za zgodą Prezesa Rady Ministrów.

§ 6. 1. Przepisów niniejszej uchwały nie stosuje się do jednostek i zakładów podległych Ministrom Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego oraz w zakresie ustalonym w § 2 ust. 2 pkt 1 — 7 do jednostek i zakładów podległych Ministrowi Kolei.

2. Ministrowie wymienieni w ust. 1 unormują w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej we własnym zakresie działania sprawę inspekcjonowania podległych im jednostek i zakładów.

3. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej na wniosek właściwego ministra wyłączyć inne zakłady spod działania niniejszej uchwały lub ograniczyć zakres działania Inspekcji w poszczególnych zakładach.

§ 7. Przepisy niniejszej uchwały nie naruszają uprawnień przysługujących innym organom administracji państwowej w zakresie spraw wodnych.

§ 8. Prezes Państwowej Komisji Etatów zapewni Inspekcji etaty osobowe oraz dodatki specjalne.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

864

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 10 lipca 1954 r.

rozciągające moc obowiązującą zarządzenia z dnia 12 grudnia 1951 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników szkolących robotników w zakładach pracy podległych niektórym ministrom na zakłady pracy podległe Ministrowi Przemysłu Drobno i Rzemiosła, Ministrowi Skupu oraz Prezesowi Centralnego Urzędu Wydańnictwa, Przemysłu Graficznego i Księgarstwa.

W związku z postanowieniami rozdziału II uchwały nr 448 Prezydium Rządu z dnia 23 czerwca 1951 r. w sprawie ustroju szkolnictwa zawodowego (Monitor Pol-

ski Nr A-59, poz. 776) w porozumieniu z Ministrem Finansów i po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 grudnia 1951 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników szkolących robotników w zakładach pracy podległych Ministrom: Górnictwa, Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu Chemicznego, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego, Budownictwa Przemysłowego oraz Budownictwa Miast i Osiedli (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-105, poz. 1521 i z 1952 r. Nr A-41, poz. 583)

rozciąga się na zakłady pracy podległe Ministrowi Przemysłu Drobniego i Rzemiosła, Ministrowi Skupu oraz Prezesowi Centralnego Urzędu Wydawnictw, Przemysłu Graficznego i Księgarstwa.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. *Fr. Blinowski*

865

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 lipca 1954 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 8 kwietnia 1954 r. w sprawie dokumentacji kosztorysowej dla dokonywania rozliczeń za roboty budowlano-montażowe.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 26, poz. 190), § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) w związku z § 40 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 31 stycznia 1954 r. w sprawie zasad finansowania przez banki specjalne inwestycji scentralizowanych (Monitor Polski Nr A-18, poz. 324) oraz w wykonaniu uchwały nr 415 Prezydium Rządu z dnia 7 lipca 1954 r. w sprawie wprowadzenia w 1954 r. prawidłowych podstaw rozliczeń w budownictwie (Monitor Polski Nr A-64, poz. 832) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 8 kwietnia 1954 r. w sprawie dokumentacji kosztorysowej dla dokonywania rozliczeń za roboty budowlano-montażowe (Monitor Polski Nr A-34, poz. 490) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 1. w § 2 ust. 1 oraz w § 3 termin „30 czerwca 1954 r.” zmienia się na termin „31 lipca 1954 r.”;
- 2) dotychczasową treść § 3 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przepis ust. 1 nie dotyczy robót, dla których zgodnie z uchwałą nr 415 Prezydium Rządu z dnia 7 lipca 1954 r. w sprawie wprowadzenia w

1954 r. — prawidłowych podstaw rozliczeń w budownictwie (Monitor Polski Nr A-64, poz. 832) uzyskano zezwolenie właściwego ministra lub właściwego wiceprezesa Rady Ministrów na rozliczanie robót na podstawie umownych kosztorysów uproszczonych (tabel scalonych elementów budowy).”;

- 3) zdanie pierwsze § 4 otrzymuje brzmienie: „W przypadku braku w dniu 31 lipca 1954 r. kosztorysów, kosztorysów częściowych, wykazów uzgodnionych cen jednostkowych lub zezwoleń, o których mowa w § 3 ust. 2, przedsiębiorstwa budowlano-montażowe są obowiązane w dniu tym przerwać roboty przy obiektach, dla których brak tych dokumentów, ograniczając się do wykonania robót zabezpieczających.”;
  - 4) dotychczasową treść § 4 oznacza się jako ust. 1 oraz dodaje się ust. 2 w brzmieniu: „2. Przepisy ust. 1 mają odpowiednie zastosowanie w przypadku, gdy inwestor w terminie określonym w zezwoleniu, o którym mowa w § 3 ust. 2, nie dostarczy wykonawcy kosztorysu, kosztorysu częściowego lub wykazu uzgodnionych cen jednostkowych.”
- § 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 30 czerwca 1954 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. *Fr. Blinowski*
Minister Finansów: w z. *J. Trendota*

866

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ I SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia 8 lipca 1954 r.

w sprawie wydawania zaświadczeń o odbyciu służby wojskowej przez obywateli polskich stale zamieszkałych za granicą.

W celu unormowania sprawy wydawania zaświadczeń o odbyciu przez obywateli polskich stale zamieszkałych za granicą służby wojskowej w b. armiach zaborczych oraz w Wojsku Polskim w latach 1918 — 1939, niezbędnych do uzyskania za granicą rent z tytułu ubezpieczenia na starość, na wypadek niezdolności do pracy lub na wypadek śmierci, zarządza się, co następuje:

§ 1. Obywatele polscy stale zamieszkali za granicą, ubiegający się w myśl obowiązujących konwencji u

państw obcych o przyznanie im rent z tytułu ubezpieczenia, którzy odbyli służbę wojskową w b. armiach zaborczych lub w Wojsku Polskim w latach 1918 — 1939, mogą uzyskać zaświadczenie o odbyciu przez nich tej służby w trybie określonym w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. Zaświadczenie określone w § 1 mogą otrzymać również członkowie rodzin obywateli polskich dla udowodnienia swych praw do przysługujących im świadczeń, zależnych od odbycia służby wojskowej przez obywatela polskiego.